

Arrest

nr. 130 045 van 24 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun kinderen X, X en X, op 28 november 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 november 2013 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SMEKENS, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 22 oktober 2012 een asielaanvraag in.
Op 30 november 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming.
De verzoekende partijen dienden beroep in tegen deze beslissing.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 10 december 2012 een beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

Bij arrest van 7 juni 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd de verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 13 juni 2013 een beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

Tegen deze beslissingen dienden verzoekers een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit werd verworpen bij arrest nr. 122 890 van 24 april 2014.

Op 23 september 2013 dienden verzoekers opnieuw een asielaanvraag in.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 oktober 2013 beslissingen tot weigering tot in overwegingname van meervoudige asielaanvragen. Het ingestelde beroep tegen deze beslissingen werden door de Raad verworpen bij arrest nr. 119 126 van 19 februari 2014.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 5 november 2013 een beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13 quinques).

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op 11 juli 2014 opnieuw een asielaanvraag indienden bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze nam op 5 augustus 2014 beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissingen zijn vatbaar voor een beroep in volle rechtsmacht bij de Raad. Op 12 augustus 2014 gaf de verwerende partij opnieuw bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinques). Deze kunnen op grond van artikel 39/70 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet uitgevoerd worden zolang de beroepstermijn loopt om de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan te vechten en gedurende de termijn van behandeling van het beroep in volle rechtsmacht door de Raad.

Ter terechtzitting werd verzoekende partijen gevraagd welk belang zij nog kunnen laten gelden bij de nietigverklaring van de bestreden beslissingen, aangezien ondertussen al opnieuw bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker werden uitgereikt. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 4 september 2014 staat het volgende vermeld: *“De verzoekende partij stellen dit nu pas te vernemen, affirmeren nog een belang te hebben en stellen zeker in beroep te zullen gaan tegen de recentste bijlagen 13quinques.”*

Verzoekende partijen kunnen bezwaarlijk voorhouden niet te weten dat zij opnieuw bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinques) kregen uitgereikt. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Een eenvoudige affirmatie dat zij nog wel degelijk belang hebben bij de beslechting van het beroep en de aankondiging dat zij in beroep gaan tegen de nieuwe bijlagen 13quinques volstaan te dezen niet.

Het beroep is derhalve onontvankelijk. Om de vastgestelde redenen dient er geen uitspraak meer gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen om een andere reden.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak

gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA